

GLASILO GIBANJA
VERA IN LUČ SLOVENIJA
JULIJ, AVGUST, SEPTEMBER 2024
LETNIK XL

LUČKA 200

STOLNA SKUPINA MARIBOR - četrti čas

Po itnice
bi bile
predolge,

e se ne
bi vmes
povabili
na
sladoled.

DRAGI LU KARSKI PRIJATLJI!

Naslovnica in hrbtna stran te Lu ke sta prav posebej pomenljivi, saj fotografiji ponazarjata usodo egiptovskega Jožefa, ki so ga bratje vrgli v vodnjak in nato prodali v sužnost. Ta zgodba je bila osnovna nit letošnjih duhovno po itniških tednov, o njej so tekli vsakodnevni pogovori in razmišljanja. Najlepši pa je konec, saj je Jožef svojim bratom vse odpustil in jih v dneh lakote sprejel z odprtimi rokami. udovita in navdihujo a zgodba za vsakega izmed nas.

Fotografije z letošnjih letovanj prikazujejo iznajdljivost mladih prijateljev, kako so znali lu kam skozi igro prikazati to svetopisemsko zgodbo odpuš anja in dobrote. Prav tako pa prikazujejo tudi povezanost, prijateljstvo in medsebojno pomo vseh, ki so se teh lu karskih tednov udeležili. Zapisi pri ajo, kako lepo se je vra ati domov s sijajnimi spomini na nova prijateljstva in stare prijatelje. Z veseljem in ob udovanjem sem prebirala prispevke z letovanj, ko sem pripravljala Lu ko. Zato se vsem najlepše zahvaljujem, da ste se potrudili in z nami delili ta lepa doživetja.

Niso pa samo duhovno po itniški tedni tisti, ki so lepšali to poletje. Pred tem so se vrstila zaklju na sre anja lanskega lu karskega leta s pikniki, praznovanji rojstnih dni, okroglih obletnic, pa še veliko drugega boste našli, ko boste listali Lu ko. Predvsem pa jo krasi ogromno fotografij, ki velikokrat povedo ve kot besede.

Žal smo se tudi poslavljali od nam dragih lu karjev, ki so se vrnili v Gospodovo naro je. Zanje bomo še posebej molili in se spominjali, kako smo jih imeli radi in oni nas. Zagotovo pa bodo naši veliki priprošnjiki pri nebeškem O etu.

Vsem želim Božjega blagoslova v novem lu karskem letu, že sedaj pa se veselim vaših prispevkov in slikic za naslednjo Lu ko.

Danica

DRAGIVSI, DRAGILU KARJI!

V času, ko nastajajo tele vrstice, v našem samostanu v Škofji Loki bivata dva lu karska prijatelja, ki se pripravljata na prejem zakramenta svetega zakona. Zelo sem ju vesel. Ob njima mi pride na misel pogovor izpred nekaj mesecev, v katerem sem imel milost izvedeti koliko lu karskih porok je vzklilo v tem našem blagoslovljenem gibanju. Hvala vam drage lu ke in starši in prijatelji za ta pre udoviti stranski u inek naših sre evanj, ki je za mnoge izmed vas postal življenjska dragocenost. Prav v istem pogovoru je vzniknila ideja, da bi se ti pari sre ali na neke vrste lu karskem zakonskem dnevu, ali celo na lu karskih zakonskih duhovnih vajah. Kaj pravite? Zaljubiti se v gibanju Vera in lu ter se poro iti je namre dar, ki daje zakonu duhovnost s posebnim odtenkom. Pri duhovnih vajah na splošno se zadnja leta udovito udejstvuje naša Maruša. Bi kdo želel podariti en vikend in dan asa za to idejo in od tega odnesti dobre darove? Jaz z veseljem, pa sem prepri an, da nisem edini.

Tako lovek zori, zori, ob loveku zori. Bogu hvala!

Zoreli smo, zoreli tudi ob nedavno blagopokojnem lu karskem duhovniku p. Francetu Zupan i u.

Njegov sobrat p. Marjan Kokalj DJ je o njem zapisal:

P. France je bil zvest redovnik in duhovnik ter ponižen Božji služabnik. Gospod naj razkrije pred njim svoje obli je, ki ga je vedno iskal.

Takšnega smo poznali tudi lu karji. Tako zavzet lu karski duhovnik je bil, da smo se ob njem vsi še rajši imeli za lu karje.

Njegova vedrost in ilost nas je nenehno presenečala in razveseljevala. Bil je vzor lučarskega duhovnika, zavzetega, veselega, preprostega, ljubečega, svetega.

In kar nekaj lučarskih duhovnikov je že zasvetilo v svetosti. Pa naj jim te skromne vrstice natrosijo našo skupno zahvalo in obljubo, da jih v naših molitvah ne bomo pozabili. Naj jim zlatijo njihovo pot v svetost. Cenjeni pater France Zupan in vsi naši pokojni lučarski duhovniki: Gospod, daj vam svetost, mir in pokoj in svetost našim dušam!

Br. Jurij Štravs, narodni duhovnik Vere in lučar

DRAGILU KARJI!

Pa je poletje (in z njim poletnice) za nami. Morda nam je občasno zagodlo vreme, ampak kljub temu smo lahko izvedli pet udovitih letovanj. Čutilim se blagoslovljeno, da sem imela možnost obiskati prav vsa, in povsod sem bila zelo lepo sprejeta. Svetostala sem nekaj starih prijateljev, spoznala pa sem tudi kar nekaj novih obrazov. Hvaležna sem za prav vsakega... pa naj sem ga videla prvič, ali pa petnajsti. Vsak mi je dal en kosček sebe – pa naj bo to nasmeh, objem, lepa beseda, ali pa le prijazen pogled. Čutilim, da je to bistvo Vere in lučarstva – medsebojni odnosi. Drug drugega si podarjamo in se bogatimo. To je tista luč, ki razsvetljuje naša življenja.

September se je že začel, z njim pa tudi novo lučarsko leto in svetostanja so tudi že v polnem teku. Dragi lučarji, vabim vas, da se v tem letu še posebno potrudimo za te naše odnose. Bodimo dobri drug do drugega, pomagajmo si. Bodimo odprti tudi do tistih, ki bi se nam morda želeli pridružiti na novo – pokažimo jim, zakaj Vera in lučarstvo sveti tako močno. In predvsem, povabimo Gospoda, da je v naši sredi. On je na prvem mestu, je vse ostalo na pravem!

Želim vam lepo lučarsko leto in upam, da se kmalu svetostamo.

Maruša

LUČKARJI NA POHORJU

SPOŠTOVANI

naš zlatomašnik p. Marko, dragi lu karji, cenjeni br. Jurij, naši sr ni prijatelji, spoštovani starši, ljubljani naš nebeški brat Jezus in ostali gostje.

Dragi Jezus, jutri zaklju ujemo naš lu karsko-duhovni teden na prelepem kraju, v zavetju tišine pohorskih gozdov, ki imajo veliko povedati za ranjeno dušo, ki bi se ti rada odprla v stiski in nemo i, v globini ranjenega srca. Govorimo ti s svojo ljubeznijo, ki jo premore naše srce. Ti, Jezus, veš, da pridejo trenutki, ko smo sre ni in s sre o vse pridobimo. Mnogi pa so trenutki, ko z grenkimi solzami zaspimo. Prenekateri so trenutki, ko za sanje se borimo. Pa pridejo trenutki, ko vse upe izgubimo. Takrat nam Jezus govori, da nasprotja se morajo zgoditi, da vidimo in cenimo vse kar imamo in bi brez preizkušenj ne znali ceniti. e znamo vse to sprejeti v hvaležnosti, smo ozdravili vsako rano. Biti starš je najve je poslanstvo in najlepši dar na svetu, ki nam je z otrokom zaupan. To je najlepši in najtežji poklic – biti starš. Tako lepo se sliši pa vendar je to tako težko – tako zahtevno – dati otroku trdna krila, ki ga bodo ponesla varno v svet in se ne bodo polomila v svetu, v vseh preizkušnjah viharjev, ki jih je nešteto na njihovi poti. Hkrati pa ohraniti krila, da se bodo znali vrniti v doma e in Božje ognjiš e. Božja pota so tako skrivnostna in nam tako nerazumljiva, pa tako svetla v naši temi. Ožarjena z njegovo ljubeznijo so vsa pota, za katere nas je Bog izbral za izvršitev poslanstva v njegovem božjem na rtu. Posebej smo izbrani, e gledamo preko njegovih o i. Dokler tega ne zmoreš in se mu ne znaš ali si ne upaš z vsem srcem prepustiti pa ostaja v tvojem srcu stiska. Naši otroci so kot nebeški angeli brez kril, da bi lahko poleteli v širni svet. Njihov svet je doma e toplo, z vso ljubeznijo ogreto doma e ognjiš e. Najprej v maminem naro ju, nato pa obdano s sr nimi prijatelji z ljube im srcem, ki jim znate podariti vse tisto malo, kar oni cenijo in potrebujejo. To je prijateljstvo in ob utek varnosti, da je tudi ta svet njihov v božji ljubezni.

Dragi naš zvesti, dolgoletni duhovni spremljevalec, da ste postali že

zlati, naš p. Marko, med nami niso potrebne besede. Vaša prisotnost, vaš ljube pogled pove vse.

Sr ni, dragi mladi prijatelji, za vas in za vse nas pa je prekratek ta teden, da bi vam lahko razodeli vse tisto, kar starši utimo ob vaši plemenitosti. Še ve pa je to, kar vidimo ob vašem sprejemanju naših lu k. Najve ji biser pa ste s tem, kar pokažejo in utijo naše lu ke do vas vseh. Nam vsem je tako lepo v tem tednu na Pohorju, ki se ga vse leto tako veselimo. Vemo, da ste tudi vi sre ni z nami. Vemo pa tudi to, da imate veliko skrbi pri delu. V globini vašega srca so se že dolgo prej porajale skrbi in na rti, kako vse izpeljati, da boste nam izpolnili sanje pohorskega letovanja. Sr na hvala – niste se trudili zaman. Mi smo neizmerno zadovoljni z vsemi presene enji, z vašimi izvirnimi idejami in izpeljanim bogatim programom. Naj se vse to znova zapiše v božjo knjigo zahval, da bo za eno stopni ko lažje priti v nebesa. Vse zemeljsko bo ostalo tukaj. Vaša dobrot pa se po asi steka, po kapljicah, v senco božjih peruti. Naj sonce vaše plemenitosti nikoli ne zaide na pota, ki so oddaljena od našega Gospoda. V vsem in za vse smo vam sr no in iskreno hvaležni – starši in skrbniki.

Tea, tebi pa še posebej velik poklon za poslanstvo zveste voditeljice.

Ne bomo imenovali posameznikov, ker ste vsi na prvem mestu. Vsi in vsak pa je dodal poseben biser pripadnosti v to skupnost, da smo se imeli tako lepo. Naša izvrstna kuhinja pa nas je razvajala z vonjavami, ki so se širile okrog doma, kar je prišlo pa na mizo – so bile pa same dobrote in razvajanje v teh po itniških dneh. Vsem in vsakemu sr na hvala. Pla ilo pa prepuš am Bogu.

Sr na hvala vsem gostom, da želite obujati spomine iz dolgih let nazaj, še posebej lep pozdrav dolgoletni kuharici Liziki, ki nas je vedno materinsko razvajala.

Hvaležni starši (Jožica Leni)

VTISIS POHORJA

Lu kam Ljubici, Ani in Sari je bilo na letovanju na Pohorju zelo vše . Vse so pohvalile številne aktivnosti, ki so jih pripravili požrtvovalni prijatelji. Slike povedo ve kot besede. Spomini pa so podprti z lepimi in domiselnimi izdelki ter darili, ki so jih prinesle domov.

Ljubici je bilo posebej vše , ko so šli na Areh in tam imeli kosilo. Sara se je zelo razveselila znanih prijateljev . Sara in Ljubica povesta, da je bila hrana odli na.

Vsi smo bili veseli že prisr ne dobrodošlice. Zahvaljujemo se vsem organizatorjem duhovno po itniškega tedna. Posebno zahvalo pa namenjamo prijateljicam, Mileni in Lojzki, ki sta spremljali naše lu ke kljub svojim zdravstvenim težavam. HVALA!

Skupina Vil Sti na

Prisr na dobrodošlica

Sodelovanje lu ke Ljubice pri sveti maši

LUČKARJI V KANČEVCIH

VERAINLU V KANĀEVCIH

Duhovno po itniški teden od 21. 7. do 27. 7. 2024

Ob 10. uri me je prišla iskat Janja in sva se peljala 2 uri v Kan evce.

Ob 18. uri smo za eli s sveto mašo.

Po ve erji smo se predstavili in razdelili v skupne. Jaz sem bil v skupini metulj, imeli smo prijatelje.

V ponedeljek smo za eli z jutranjimi hvalnicami, ob 7. uri budnica, telovadba in nato zajtrk. Ob 9. uri smo se pogovarjali o egiptovskem Jožefu in nato oživljali evangelij.

Dve prijateljici sta pripravili olimpijske igre. Imeli smo delavnice, delali smo ogrlice, kozar ke smo barvali za procesijo, kurili smo taborni ogenj, poslušali smo pravljico in veliko peli. Peljali smo se na kmetijo, kjer smo dobili sladoled. Imeli smo lu karski kan evski bend, tudi kopali smo se v bazenu v Murski Soboti.

V sredo smo imeli spoved. Ko smo opravili sv. spoved, smo dobili bele majice. Oblekli smo jih pri maši.

Zve er smo imeli procesijo z lu kami in imeli molitev za žvljenje. Veliko smo peli.

Prišli so tudi iz TV, pater Stane Bešter, Maruša in Veronika so povedali, kaj je Vera in lu .

V etrtek smo se peljali na romanje v Gornjo Radgono, tam smo imeli mašo, potem piknik in gala ve er.

V petek je prišel nadškof Alojz Cvikel in imeli smo slovesno lu karsko mašo. Z nami je bil na ve erji. Potem smo imeli še talente - pokaži kaj znaš, jaz sem pel Na Roblek.

Dobro smo jedli, bilo je lepo. Hvala Maruša in Veronika!

Lep pozdrav od Markota!

Marko Oberžan, Vil Son na pesem

LUČKARJI V PODZEMLJU

DUHOVNO PO ITNIŠKI TEDEN PODZEMELJ 28. 7. – 3. 8. 2024

V nedeljo popoldan smo se zbrali v Štepanji vasi pred župniš em. S. Zdenka je že prej šla iskat Irencu, Zdravka, Marjana in Ivka. Ko je prispel župnik Stanko iz rnu , smo dali v kombi potovalke in se posedli, pridružil se je še br. Jurij Slamnik. Ustavili smo se v Trebnjem na bencinski rpalki, kjer nam je mama Mojce Arli dala zelenjavo. Ko smo prispeli v Podzemelj, so nas tam že akale voditeljica Mojca Arli , Marija Lapajne in kuharici Lidija in Mojca ter prijatelji Eva, Klara, Špela, Brina, Majda in Dominik. Nato smo nesli potovalke v sobe in si uredili postelje. Prispeli so tudi Stanka, Mila, Marjetka, Boštjan, in Iva s svojim sinom Aleksandrom. Potem smo imeli mašo.

V ponedeljek zjutraj smo imeli telovadbo in po njej zajtrk. Zmolili smo tako, da smo izbrali sliko iz zbirke foto govornica in ob njej oblikovali molitev. Po molitvi smo dežurni pospravili in potem smo si ogledali zgodbo o egiptovskem Jožefu, ki so jo zaigrali prijatelji in se o njej pogovorili. Potem je bila delavnica izdelovanja Jožefove obleke. Takrat nas je obiskala voditeljica slovenske Vere in lu Maruša z mamo in sestrico. Po kosilu smo malo po ivali, nato pa smo se s kombiji odpeljali na obisk kmetije, kjer smo videli veliko krav in ma k. Nato pa smo se šli kopat v Kolpo. Kopat smo se šli vsako popoldne, razen v etrtek, ko smo šli na božjo pot k Trem faram, kjer smo imeli mašo. Po njej smo si šli ogledat belokrajnsko praprot in steljnike. Enkrat smo imeli tudi piknik na rojstnem domu župnika Stanka, kjer sem prvi videla, kako se je vrtel odojek, ki smo ga nato pojedli. Prav "lušten" je bilo.

V petek nas je obiskal škof dr. Anton Jamnik. Po maši smo dobili blagoslovljeno vodo iz Lurda in Marijine podobice. Prav vse mi je bilo in hitro je minilo.

Marija Rotar, Štepanjska skupina

DUHOVNO PO ITNIŠKI TEDEN VERE IN LUČ I

Duhovno po itniški teden je potekal od 5. do 11. avgusta v Domu Karitas v župnišču v Soči z naslovom Brate iš em. Zgodba je pripovedovala o svetopisemskem liku egiptovskega Jožefa.

V ponedeljek smo začeli s sveto mašo. Po večerji je bil spoznavni večer in uprizoritev prvega dela zgodbe o Jožefu. Vsak dan je sledilo nadaljnje spoznavanje zgodbe o egiptovskem Jožefu. Po zgodbi in kratki katehezi smo šli v male skupine in se pogovorili o temi dneva.

V torek dopoldne smo izbrali skritega prijatelja, ki smo ga razkrili šele v soboto zvečer. Popoldne smo šli na sprehod do malih korit in kampa Jelinc, zvečer pa imeli sprejem tistih, ki so prišli prvi v Sočo med soške lučkarje.

V sredo popoldne smo šli do Trente in si ogledali trentarski muzej in cerkev v Trenti, zvečer pa imeli srčkov ples.

V četrtek smo imeli spokorni dan: dopoldne spokorno bogoslužje in spoved, popoldne umivanje nog in zvečer molitev rožnega venca, ki se je zaključila z adoracijo v cerkvi.

V petek je bilo tradicionalno romanje v Lepeno na posestvo lani umrlega primorskega duhovnika in skladatelja Avgusta Ipavca. Zvečer smo imeli soški talent, ko smo lučkarji pokazali kaj znamo: od petja do plesa in podobno.

V soboto smo okrasili jedilnico za slavnostno večerjo. V nedeljo je bila še zaključna maša s poslanjem ter kosilo in odhod domov. Bilo je zares lepo in upam, da smo tudi mi našli brate in sestre.

David Raspor, Vipavska Vil

LUČKARJI V PORTOROŽU

LU KARSKI PORTOROŽ

V ponedeljek, 2. septembra, smo se zbrali v Portorožu na duhovno po itniškem tednu. Duhovni vodja je bil pater Jurij Štravs. Maševal je, spovedoval, pomagal je povsod in je bil vedno dobre volje, poln smeha.

Bili smo na ladji, bilo je udovito. Vodila pa nas je gospa Ivanka Šošter. Imeli smo dva kuharja, ki sta poskrbela, da nismo bili la ni. Imeli smo tudi udovite prijatelje – Matic, Nika, Ana, Jan, Mojca. Obiskala nas je Maruša, ki je vodja slovenske Vere in lu i ter lu karski škof Anton Jamnik. Spovedovat je prišel pomagat brat Roman. Presenetila nas je družina Petre Nabergoj, šli so z nami z lu kami v procesiji.

Dan smo za eli s hvalnicami, potem budnica, telovadba, zajtrk, delavnice, sveta maša, kosilo in po itek. Popoldne pa kopanje in zabavni ve eri.

Vsem, tudi tistim, ki jih nisem posebej omenil, a so pomagali, iskrena HVALA. Bilo je udovito.

Dragec Klavžar, Vil Brezmadežna Brežice

V eraj (15. 9.) smo imeli prvi **PROVINCIALNI SVET** v letošnjem lu karskem letu.

Gostila sta nas **Janez in Mojca** - tukaj ni treba dodatnih besed, bo slika vse povedala.

Naredili smo na rt za letošnjo formacijo, nato pa nadaljevali s sveto mašo, kjer se nam je pridružil mengeški župnik, ki je tudi lu karski duhovnik v skupini Vil Mengeš.

Vir: FB Saša Žgavec

SVETI ANTON, PROSIZANAS!

15. junija smo se stiški lu karji na zaklju nem sre anju pred po itnicami zbrali v župniji Žalna, od koder je kar 7 naših lanov.

Lu karsko sv. mašo, h kateri so bili lepo povabljeni tudi župljani Žalne, smo pripravili v podružni ni cerkvi v Veliki Loki pri sv. Antonu Padovanskem. Bila je lepa prilika za pri evanje in oznanjevanje o Veri in lu i.

V uvodnem nagovoru nam je Marinka predstavila doma o podružni no cerkev in zavetnika sv. Antona, ki smo ga skupaj prosili za zdravje gospe Marije, mame lu ke Jožkota, ki nas je spremljala iz bolnice.

Rde a nit je bila svadba v Kani Galilejski. Pri oživljanju evangelija, ko Jezus spremeni vodo v vino, so sodelovale vse prisotne lu ke; Jože v vlogi Jezusa, Ana v vlogi Marije, ostale lu ke pa so vlivale vodo v vr .

V pridigi nas je pater Janez vzpodbudil, da naj bomo pozorni do potreb drugega, kot je bila v evangelijskem odlomku Jezusova mati Marija pozorna na zagato družine, ki ji je na svatbi zmanjkalo vina ter o tem opozorila Jezusa. Prejeli smo poslanico za as po itnic, da bomo kljub fizi ni oddaljenosti povezani vsaj preko molitvene naveze za vse pomo i potrebne. Pri tem nam lepo služi tudi skupina na WhatsAppu.

Sveto bogoslužje je bilo obogateno s estitkami ob 40. obletnici poroke Marinke in Ivana ter zahvalami za gostoljubje župniku iz Žalne ter mežnarici iz Velike Loke. Seveda smo se spomnili tudi številnih slavljenцев, ki v juniju praznujejo rojstni dan in god. Veselja in sre e ni manjkalo.

Sledilo je druženje s piknikom pri Marinkini družini, kjer so nas vsi doma i obilno gostili in nas razvajali v idili nem okolju. Hvaležni in polni lepih vtisov smo se po zapetem Angel ku razšli.

Marjeta Medved Mrvar, Stiška skupina

DRUŠTVO VERA IN LU - SKUPINA STI NA TER DRUŠTVO SOŽITJE STA SE PREDSTAVILA NA SEMANJEM DNEVU V STI NI

V nedeljo, 8. 9. 2024, smo se lani skupine Vera in lu Sti na ter lani društva Sožitje Grosuplje, Ivan na Gorica in Videm-Dobrepolje predstavili na Semanjem dnevu v Sti ni in sodelovali na tradicionalni prireditvi na ve na inov.

Obe društvi delujeta v dobro oseb z motnjo v duševnem razvoju ter združujeta njihove družine in prijatelje. Predvsem pa si prizadevata za njihovo vklju evanje v družbo.

Delovanje obeh društev smo promovirali z gradivom na stojnici. Obiskovalcem smo delili promocijske zgibanke in jim predstavili zbornik Vera in lu ob 40-letnici delovanja ter bilten Sožitje ob 20-letnici delovanja, izdane ob zadnjem jubileju društva.

Razstavljali smo najrazli nejš e izdelke, ki so jih naši lani (lu ke in prijatelji), ustvarjali na preteklih klubskih delavnicah in rednih sre anjih. O aktivnostih smo poro ali tudi s pomo jo razli nega slikovnega gradiva, kot so revija Lu ka, letni koledarji lokalnega društva Sožitje, revija Naš zbornik Zveze Sožitje, ipd. Zanimirane obiskovalce smo vabili k sodelovanju kot prostovoljce. Obiskovalce smo pogostili s okoladnimi bomboni, najmlajše pa tudi z baloni.

Pripravili smo posebno ustvarjalno delavnico za delo z našimi lu kami. Lahko so ustvarjali risbe z barvami, trganke ali pa izdelovali novoletne voš ilnice. Na našo delavnico so bili vabljeni tudi drugi otroci, obiskovalci. Izdelovali so voš ilnice skupaj z lu kami.

Poslanstvo obeh društev in razli ne aktivnosti smo v obliki intervjuja vsem udeležencem predstavili tudi pred mikrofonom. Tudi lu ke so voditelju, doma inu in znanemu igralcu Klemenu Janeži u, pogumno pripovedovale o svojem zadovoljstvu pri udeležbi na delavnici.

Prisotnim obiskovalcem smo se predstavili tudi s skupno pesmijo. Zapeli smo pesem Ni ne de, e so poti... in jo ponazorili z rokami.

lani Turisti nega društva Sti na so naše udeležence prijazno in pozorno postregli s toplim obrokom, zelo okusno enolon nico, štrudljem in pija o, že dopoldne pa tudi s kavo. Bilo je zelo prijetno in doma e druženje, tako da smo se udeleženci zadovoljni razšli do naslednjega sre anja.

Marjeta Medved Mrvar

STI NA MLADIH 2024

Vsako tretjo soboto v septembru, letos že 43-ji, je v Stični zelo pestro, ko se v našem kraju zbere katoliška mladina.

Na festivalu Sti na mladih 2024, ki je letos potekalo pod geslom "Zakaj On?", smo mlade ob stojnici nagovarjali, da se kot prostovoljci pridružijo tudi kateri od skupin Vere in lu i. Z navdušenjem smo jim predstavljali naše poslanstvo in ljubezen do lu k. Srečanja z obiskovalci so bila zelo prijetna.

Naj vam posredujemo povabilo iz pridige ljubljanskega nadškofa, metropolita Stanislava Zoreta, ko je nagovoril več kot 5.000 zbranih na tem festivalu, naj ne nehajo poslušati Božje besede:

“Vedno znova vam bo Bog podaril besedo, da vas opogumi, da vas spodbudi in da vam da vedeti, da ste zanj pomembni; ... tako te ceni, da ti vedno znova kaže, kaj pomeni ljubezen do konca.”

Družina Mrvar, skupina Vil Sti na

ZAKLJU NIPIKNIK V ŠOŠTANJU

Pa se je zaključilo še eno šolsko leto ter z njimi tudi naša mesečna srečanja pri Veri in luči. Zbrali smo se na samopraznični dan, 25.6., ter se Bogu zahvalili za naša srečanja.

Najprej smo obiskali grob Tatjane, mamice naše lučke Tjaše. Pri sveti maši smo prosili za blagoslov med potitnicami. Po maši pa smo napolnili želodke s pečenimi mesnimi izdelki in vsem kar paše na piknik.

Seveda pa niso manjkale slastne palačinke od naše Marjane. Za pijačo pa je poskrbel Titi, mož od naše Suzane, ki je pripravil doma epivo.

Katarina Atelšek

ZAKLJU EKLU KARSKEGALETA

Mengeški lu karji smo se kar v velikem številu zbrali na našem pikniku v soboto, 8. junija. Ob 12. uri smo imeli v župnijski cerkvi zelo lepo in doživeto sv. mašo, oživljali smo evangelij o Jezusu in apostolih ob Tiberijskem oz. Galilejskem jezeru. Naš g. župnik Marko Košir se udovito vživi v naše lu ke, zato je maša prav za vse doživeta. Sodelovali smo s petjem, branjem beril, prošnjami, zahvalami in uživali, ko je vstali Jezus apostole povabil na njihov pripravljen piknik – na ribo na žaru in kruh.

Po sv. maši pa smo se zbrali v župnijskem atriju in trije dobri zvesti prijatelji so nam napekli meso, mi pa smo pomagali narezati zelenjavo. Tako je bilo vse pripravljeno za veselo druženje. Veliko smo se pogovarjal in prepevali, utrjevali naše prijateljstvo, estitali slavljenecem - sploh smo se imeli udovito.

Lu ka Franci nas je ob svojem rojstnem dnevu astil z okusnimi flancati, manjkala nista kavica in sladoled, pa tudi sadnih sokov je bilo dovolj.

Mimogrede je bila ura 16h in po asi smo se za eli poslavljati, zaželeli smo si lepe po itnice in si obljubili, da bomo tudi poletne mesece ostali povezani.

Naše prvo sre anje

v novem lu karskem letu smo imeli v nedeljo, 8. septembra. Ob 15h smo se zbrali k zares lepi in doživeti sv. maši v župnijski cerkvi. Med nami je bil kip Marije Romarice, zato smo se zahvalili za vse prejete milosti in lepe trenutke ob Mariji, pa tudi za vsa po itniška doživetja. Priporo ili smo ji novo lu karsko leto in prosili Božjega blagoslova. Oživljali smo evangelij, ko je Jezus ozdravil gluhonemega.

Po sv. maši smo se preselili v Župnijski dom, najprej popili kavico, potem pa so se za ele naše lu karske olimpijske-telovadne igre. Razdelili so nas v pare in vsak par je šel skozi šest kategorij. Z velikim balonom smo igrali badminton, še z malo ve jim odbojko,

potem smo z žogico podirali postavljene lonke, ob prijetni glasbi smo zaplesali s krogom in metlico. Na dvorišču pa smo igrali pingpong žogice v lonke napolnjene z vodo, z loparjem usmerjali žogice skozi ovire in zaigrali golmana. Vsako skupinico je spremljal član animacijske skupine, dobili pa smo tudi medalje z imenom in žigom. Lunke so v telovadnih igrah zelo uživale, zmagali pa smo vsi in za nagrado dobili miniokoladice.

Igre in naše srečanja smo zaključili s pogostitvijo in Angelkom, ter se vsi zadovoljni podali domov.

S. Majda Habjan

ZAKLJU EK ŠENTJURSKIHLU KVPOD ETRTKU

Dne 8. junija smo šentjurski lu karji romali na zaklju ek lu karskega leta v Pod etrtek. Tam nas je z odprtimi rokami in nasmejanega obraza pri akal g. Boris Tibaut. G. Boris tukaj deluje kot župnik te ter še sosednje župnije sv. Eme. Najprej smo imeli sveto mašo, da smo po astili in prejeli Jezusa v srce. Pri tej maši je bilo tudi nekaj lanov iz Karitas Šentjur, pa še kdo bi se našel, ki ni lan naše skupine. To mi je zelo vše , saj tako ljudje spoznavajo lu ke ter lu karske maše, ki so vendarle malo druga ne od obi ajnih maš.

Po maši se je za el veseli del. Da nismo bili la ni, so poskrbeli lani prej omenjenega Karitasa, ki so prevzeli kuharski del. Tudi žejo smo kar pridno gasili, res da bolj s sokom kot z teko inami s prisotnimi maligani. Zato smo vsi ostali bistrh glav. Je pa poleg hrane za telo bilo poskrbljeno še za dušo. Zvoki frajtonerice so nam delali družbo ob našem druženju. Ko smo si dobro podložili rebra, smo peš odšli h gradu Pod etrtek, kjer nam je g. Boris povedal zanimivosti o njem. Tudi to, da v njem prebivajo številni netopirji, ki jih ne preganjajo, saj so zaš iteni. Po drugi poti smo se vrnili nazaj k župniš u, kjer je harmonika preganjala morebitni dolg as. Naš Matej se je dobro po util ob njej ter se opogumil in z mikrofonom v roki prepeval ob harmoniki. Ko se je naveli al peti samo na en mikrofona, si je postregel še z drugim, da je tako petje izvajal v stereo tehniki.

Sicer pa je naše druženje minilo kar prehitro. Morali smo domov. A ostali so lepi spomini.

Gospodu Borisu se zahvaljujemo za gostoljubje ter as preživet z nami.

Boris hvala ti, da si duhovni voditelj naših lu k, njihovih staršev ter nas animatorjev. Bog ti povrni za to. Naj bo Bog s teboj. Tudi ko utiš, da si sam, vedi, da Bog nikoli ne pozabi na te.

Zdravko Fidler, Vil Šentjur

V cerkvi

Na gradu

Neumorni
pevec Matej

ŠENTJURSKILU KARJINALIKOVNIRAZSTAVI

Prvo srečanje po poletnih počitnicah smo imeli 22. septembra. Verjamem, da se je tega srečanja razveselilo več članov naše skupine. Kako ne? Saj sem jim že v vabilu napisal, da imamo prijatelji posebno presenečenje zanje.

Naše srečanje se je začelo kot ponavadi ob 15. uri v naši kaplaniji, kjer smo imeli najprej duhovni del ter delavnico. Seveda tudi brez maše ob 16. uri ni šlo. Po lepi maši, eni župljani skoraj redno prihajajo k tej maši – prav niso člani naše skupine, jim je pa zelo všeč, smo oznanili, da se hitro zberemo na trgu pred cerkvijo, kjer nas je že čakal gospod Ivo Brodej, umetniški slikar iz Šentjurja. Ko smo se vsi zbrali, smo odšli v razstavno galerijo, kjer smo lahko ob udovali lepote narave in tudi stvari, ki jih je naredil lovek, prenešene na slikarsko platno. Že ob pogledu na slike opaziš umetnikovo tanko ugotovitev opazovanja ter slikanja naravnih lepot. Ko pa še na preprosto in predstavijo in razloži posamezno sliko, je obisk razstave še toliko bolj udoben, bogat. Vsi člani lučarske skupine smo bili zelo navdušeni nad videnim in slišanim. Žal se gospod Ivo ni mogel udeležiti še našega veselega dela v kaplaniji, kamor smo odšli na pecivo ter sok. Smo mu pa za ta čas, ko je bil z nami ter za razlago iz srca hvaležni.

Ker bo gospod Ivo Brodej kmalu praznoval svoj 70. rojstni dan, mu tudi šentjurski lučarji želimo, da bi mu zdravje dobro služilo še naprej ter da bi njegove roke ustvarile še veliko lepih slik. Gospod Ivo, vse dobro vam želimo ter naj bo Bog z Vami.

Na skupinski sliki boste umetnika Brodeja prepoznali po brkih in bradi.

Zdravko Fidler
Šentjurska skupina Vil

POZDRAVLJENILU KARJI!

Ime mi je Anja, sem v Šempetrski skupini.

Letos se mi je uresnila velika želja. En mesec sem bila v Argentini. Peljala sem se z letalom, tam sem praznovala tudi rojstni dan. Moja družina me ima zelo rada, jaz pa njih.

Mogoče se še kdaj ponovi tako krasen dopust.

Anja

VIL RNI VRH

Po dolgem vro em poletju smo se rnovrški lu karji zbrali drugo nedeljo v septembru, na praznik Marijinega rojstva. Vsi smo bili veseli ponovnega sre anja, zato smo na za etku najprej predstavili razli ne na ine, kako se ljudje sre ujejo po svetu. Veselo smo pozdravili našega duhovnega vodjo br. Luka Modica pa tudi novega doma ega župnika g. Rafka Klemen i a. Vsi smo bili presene eni nad živopisno majico našega voditelja, dokler nam ni pojasnil, zakaj jo ima: letošnji programski zvezek so pripravili v vro i Afriki.

V katehezi smo razmišljali o tem, da smo vsi razli ni, ampak ravno ta razli nost nas bogati in vsak ima svojo nalogo v skupnosti, ki skupaj sestavlja eno telo v Kristusu. V njem smo namre vsi povezani. Zato smo na delavnicah najprej razrezali afriškega plesalca – vsak je dobil svoj kos in ga po svoje pobarval. Na koncu smo ga spet sestavili skupaj in nastal je zelo lep pisan plesalec, ki od veselja pleše.

Po duhovno bogati maši je bil še čas za praznovanje. Tadejeva mama **Marija je praznovala 80 let**, naša lučka **Sabina pa okroglih trideset let**. Tort je bilo skoraj preveč, a nam je uspelo vse pojesti.

Obema slavljenkama želimo obilo Božjega blagoslova, veliko zdravja in sreče ter jimamo kliče mo še na mnoga leta.

Janez Hvala

KRISTUS NAS POTREBUJE

Tretjo nedeljo v septembru smo se po dveh poletnih mesecih lu karji iz skupine Son na pesem ponovno sre ali. Razveselili smo se drug drugega in imeli smo si veliko povedati. Neizmerno smo bili veseli Denisa in njegove mame, ki sta se nam pridružila. Med nas je prišla tudi nova prijetna prijateljica Klara. Prsr no dobrodošli!

Naš p. Ambrož je imel udovito sveto mašo. Nau ili smo se novo pesem in le-to uprizorili med darovanjem. Pesem ima udovito besedilo, ki govori o Kristusu, ki potrebuje naše roke, naše noge, naša usta, ker svojih nima. On potrebuje nas vse, ker drugih nima, da bi mogel vse ljudi priversti k sebi.

Nato smo imeli ustvarjalno delavnico, kjer smo pobarvali dele telesa, jih s pomo jo prijateljev in staršev izrezali ter le-te v pravilnem zaporedju zalepili na barvni list papirja.

Sre anje smo zaklju ili s pogostitvijo in s prijetnim klepetom. V poletnih dneh so namre nekateri lani naše skupine praznovali rojstni dan; zaželeli smo jim vse najboljše in najlepše. Poslovili smo se z mislijo, da se kmalu spet vidimo.

Saša Rolih in lu karji Son na Pesem, Šiška

Foto: Klara

ENOTNOST PREKO NAŠIH RAZLIK

To je bil naslov prvega srečanja v novem pastoralnem letu. Srečanje vipavske Vere in luči smo združili tudi s srečanjem *So a po So i*, s tistimi, ki smo bili skupaj na poletniško duhovnem tednu v *So i*. Obravnavali smo prvo Pavlovo pismo Korinčanom, kjer govori o povezanosti našega telesa, ki je spodbuda za edinost med kristjani v Cerkvi.

Srečanje smo začeli ob 14. uri. Najdaljšo pot je imel brat Gregor, ki je prišel iz Kanalcu. Prišel je tudi gospod Gašper iz Dutovelj, kuhar Janez z svojo ženo, pa Kristina Anželj iz Ljubljane in še dva iz Pivške skupine. Ostali smo bili iz naše skupine Vere in luči. Zbrali smo se v župnijski dvorani. Najprej smo se predstavili, da smo se malo bolj spoznali, ker nekaterih iz naše skupine vsi ne poznajo in obratno. Povedali smo, kaj smo delali poleti in kje smo bili. Tudi kaj se nam je zdelo v redu na letovanju v *So i*. Potem smo predstavili odlomek iz pisma Korinčanom. Nato smo se razdelili v štiri skupine, peta pa so bili starši in prijatelji, ki so odšli z gospodom Janezom na pogovor. Ostali smo po skupinah izdelovali loveško telo. Ena skupina je imela glavo, druga je izdelala roke, tretja telo in četrta noge. Vsaka skupina je pripravila tudi nekaj za sodelovanje pri sveti maši. Mi smo imeli uvod. Ena skupina prošnje, ena uvod v Očenaš in ena pozdrav miru. Za zahvalo smo uporabili molitev iz programskega zvezka. Maša je bila lepa in lepo oblikovana. Po maši smo imeli še druženje. Ker je naš žar mojster Darko zbolel, smo imeli za pogostitev kar pice in pecivo.

Domenili smo se, da drugo leto spet gremo v *So i*. Zahvala vsem, ki ste prišli od blizu in daleč, pa tudi vsem, ki smo pripravili to srečanje. Naslednji mesec pa vrnemo obisk Goriški skupini Vera in luči.

David Raspor, Vipavska skupina

NEKAJ UTRINKOV IN LEPIH SPOMINOV Z NAŠIH SRE ANJ VIL ŠEN UR

Pozdravljeni dragi moji lu karski prijatelji!

Z veseljem spremljam nekatere skupine, ki objavljate dogodke naših sre anj na Facebook strani Vere in lu i. Tudi sama sem med njimi. Sem prav ponosna na naše lu ke, starše, prijatelje, ker verjamem, da je kdaj za sre anje potrebna tudi kakšna "žrtvica", da se lahko sre amo. Je pa res, da se vsi radi kje na slikici vidimo.

Lepi so spomini na zaključno sre anje v mesecu juniju. Zbrali smo se pri redni sveti maši v nedeljo ob 10h dopoldne, kjer smo tudi sodelovali s prošnjami in Uvodom v O enaš. Pevci na koru pa so v svoj program vključili tudi nekaj lu karskih pesmi.

Sledil je piknik pri nas doma na Lužah. Tako kot hrana in pija a je velik blagoslov samo druženje, ki nas povezuje. Lepo nam je bilo.

Med po itnicami pa je svoj osebni praznik, okrogli jubilej 60 let, praznovala naša lu ka Maja. Doma so ji pripravili lepo praznovanje, saj je skupaj z njo praznovala 50 let tudi njena svakinja Jana.

Novo lu karsko leto pa res radi pri nemo kot romarji pri Mariji Vnebovzeti v Adergasu. Radi se ji priporo amo za novo lu karsko leto, ki je pred nami.

V ast se nam je bilo sre ati z našim lu karskim škofom Antonom Jamnikom, ki je vodil sv. mašo. Po njej smo z Marijo, ki so jo nosili mladi fantje, poromali peš do sosednje vasi Trate in nazaj v cerkev. Kdor ni mogel hoditi, je ostal v cerkvi, kjer so molili rožni venec. Po kon ani procesiji smo prejeli še blagoslov in nadaljevali veseli del z manjšo pogostitvijo.

Sam praznik Malega šmarna smo res slovesno obhajali in ga izkoristili za naše prvo septembrsko sre anje.

Se veselimo že naslednjih sre anj.

Pozdrav od Šen urskih lu karjev!

Rafka

SRE ANJEMAGDALENSKESKUPINE

Na Marijin praznik, 8. septembra, smo imeli prvo sre anje naše skupine. Ker je bilo zelo toplo vreme ga imeli kar zunaj. Najprej smo se pogovarjali o po itnicah in o patru Francetu. Vsem je bil zelo pri srcu, zato je bilo to sre anje še bolj ganljivo, saj je vsakdo povedal kaj uti. Po teh pogovorih smo imeli sv. mašo, ki jo je daroval p. Franc Kejžar, ki je med slovenskimi lu karji zelo znan, saj je bil daljši as narodni duhovni asistent.

Po obhajilu smo prebrali pismo našega lu karskega škofa msgr. Antona Jamnika, ki je izrazil so ustvovanje z nami in patri jezuiti. Obvestil sem tudi vse o dogodkih, ki so pred nami. Pred zaklju kom maše smo umestili p. Franca Kejžarja kor novega duhovnega asistenta skupine. Vsi smo se strinjali, da je p. Franc dobra izbira, ne samo zato ker že desetletja živi z lu karji, ampak živi tu v župniji, kjer se zbiramo.

Hvaležni smo p. Francu, da je sprejel pomembno funkcijo v naši skupini. Verjamem, da bo naša skupina dobro delovala in bomo drug drugemu prinašali veselje, ki nam ga podarja naš u itelj Jezus. Jože on , Vil Sv. Magdalena

PISMO LU KARSKEGA ŠKOFA MAGDALENSKI SKUPINI

Dragi Jože!

Jutri se boste v Mariboru poslovili od p. Franceta Zupan i a, ki je bil dolga leta duhovni voditelj skupine lu k pri Sv. Magdaleni v Mariboru.

Lepo prosim, e lahko vsem lu kam, prijateljem in vsem bratom jezuitom izraziš mojo molitveno povezanost, še posebej p. Kejžarju. P. France je bil zares sveta in dobra duša, sr en, prava lu vsem, s katerimi se je v življenju sre eval.

Velik dar je bil za vse nas, zato se od njega poslavljamo z veliko hvaležnostjo. Verujemo in upamo, da je naš priprošnjik pri Bogu, je kot naš angel varuh.

P. Kejžarju se zahvaljujem, da je že pred asom prevzel njegovo mesto in da tudi on s takšno sr no dobroto in pozornostjo do vsakega loveka opravlja svoje poslanstvo.

Vsem lu kam in prijateljem tvoje skupine želim obilo Božjih blagoslovov. Naj nas slovo od p. Franceta še bolj poveže med seboj, da bo vse naše življenje in pri evanje Slavje Lu i!

Prisr en pozdrav,

Anton Jamnik, škof, Slovenska škofovska konferenca

POHOD ZA ŽIVLJENJE – GREMO ALI NE?

Dragi lu karji, danes, 28. 9. 2024, je za nami en prekrasen, duhovno preživet dan. Veselje do življenja, kakšna radost na Pohodu za življenje v Mariboru! Vse skupaj se je pri elo s sveto mašo v Alojzijevi cerkvi in nato veliko navdušenje na Glavnem trgu. Plesna to ka naših otrok, prepevanje in nato povorka proti Grajskem trgu. S kakšnim ponosom in zanosom je vsak izmed prisotnih pri eval ZA ŽIVLJENJE, prav tako, kot nas k temu spodbuja Jezus. Življenje je dar, najve ji dar od Njega, ki nas neskon no ljubi. Ob prihodu na trg pa pri evanja; tako bogata, tako pretresljiva, tako polna. Še bolj so v nas utrdila prepri anje, da se je vredno boriti za vsako življenje, naj si bo to nerojeno bitje, ki ga mamica nosi pod srcem, ali pa ljudje v jeseni svojega življenja.

Bilo nas je veliko, a biti bi nas moralo še veliko, veliko ve . Ljudje smo tako hecna bitja. Tudi lu karji. Imamo se za pri evalce ljubezni do življenja, redno hodimo k sveti maši, e je le možno, smo redno prisotni na mese nih sre anjih Vere in lu i. Pa smo s tem naredili dovolj? A bi mogo e lahko naredili še kaj ve v podporo življenju?

Izgovorov je veliko. Preve . Ne verjamete? No, pa pogledjmo. Bi bili pripravljeni prevzeti kakšno vlogo pri organizaciji, na primer Pohoda za življenje? Bi bili pripravljeni sodelovati v organizacijskem odboru? Bog obvaruj, nimam asa.

In potem se zgodi Aleš Primc, Urša Cankar Soares in kompletna ekipa, ki naredi prav vse za odli no izpeljan pohod. Nam ostane le to, da pridemo in s svojo prisotnostjo podpremo osnovno idejo. In kje smo mi? Nikjer, ker se ne želimo javno izpostaviti pred svetom. Pravica pred zasebnostjo? Lahko gledamo tudi tako. A potem ne razumemo osnovne ideje Jezusovih naukov. Se je on tudi zapiral, ali je javno pri eval? Bog ne daj, da bi se jaz ali kdorkoli drug imel za Jezusa. Pomembna je osnovna ideja, ki nam jo je zapustil prav On. Pojdite po svetu in u ite, pri ujte ljudem o veri, ljubezni, upanju in življenju.

Pa smo pri evalci? Ne iš imo izgovorov, da ne moremo, ker imamo

to in to, pa še to ... pa ravno to soboto, ko je Pohod za življenje. Ne iš imo izgovorov, tudi Jezus jih ni!

Hvala Anici Mernik in lu kam iz Slovenskih Konjic, Hvala Majdi Bratina, br. Stanetu Bešterju iz Kan evcev, p. Francu Kejžarju. Bili ste ambasadorji Vere in lu i na Pohodu za življenje 2024 v Mariboru.

Nas bo drugo leto kaj ve ? Vabljeni!
Slavje vere, slavje lu i!

Damijan Mlinari , prijatelj v skupini Vil Stolna Maribor

H GOSPODU JE ODŠEL P. FRANCE ZUPAN I

V torek, 3. septembra, nas je zapustil dolgoletni duhovni asistent p. France. Z nami je bil celih 15 let. Bil je zelo priljubljen med lu kami in župljani naše župnije. Živel je pestro življenje, poln vere in zaupanja v Božjo previdnost. Pogreb je bil 6. septembra na pokopališ u Pobrežje. Maše zadušnice se je udeležilo vsaj 35 duhovnikov, nadškof msgr. Alojzij Cvikl in upokojeni nadškof msgr. Marjan Turnšek.

P. France Zupan i se je rodil 28. 4. 1931 v Ljubljani v obrtniški družini z osmimi otroki, ki je bila zelo verna. Kot dijaka Klasi ne gimnazije v Ljubljani so ga komunisti zaprli; najprej za eno leto in nato še med maturo za 5 mesecev. Med drugim je bil tudi v samici, vendar ga niso uspeli zlomiti, pa pa ga je to še bolj utrdilo za duhovniški in redovniški poklic. Svojem mu iteljem je odpustil. Leta 1953 je v Zagrebu stopil v noviciat in nato opravil filozofski ter teološki študij, v duhovnika pa je bil posve en leta 1962. Sledilo je kaplansko delo v Mariboru, najprej pri Sv. Magdaleni (1964-1966) in nato v Brezju (1966-1972). Leta 1974 je v Rimu še doktoriral iz duhovnosti. V jezuitskem redu je opravljal razne odgovorne službe; bil je župnik, vzgojitelj novincev, predstojnik v skupnostih, lan raznih komisij. Odgovorna služba pa je bila tudi vloga spirituala v Mariborskem bogoslovnem semeniš u. Od leta 2008 je deloval v Mariboru kot duhovni pomo nik pri Sv. Magdaleni, kjer je med drugim vodil duhovne vaje v vsakdanjem življenju in bil duhovni asistent Magdalenske skupine Vera in lu , ki mu je še posebej prirasla k srcu. Rad je imel lu ke in bil njihov duhovni o e. Vedno se je veselil naših sre anj. Tudi lu ke so ga imele zelo rade, saj je bil z njimi na zadnjem sre anju v mesecu juniju. Vest o njegovi smrti je mnoge lu ke zelo pretresla.

K njemu so prihajali razli ni ljudje na duhovni pogovor in spoved. Mnogi so po njem spet našli pot h Kristusu. Rad je spovedoval, saj se je dobro zavedal pomembnosti zakramenta sprave. Tam Jezus daje notranjo mo za spremembo življenja.

Oznanjal je Boga, ki ljubi, ki loveka vabi v svoj objem. Vse kar je doživljal v svojem življenju je daroval Bogu, pa naj bodo to veseli trenutki ali pa preizkušnja trpljenja. Tudi zadnje dneve tuzemskega življenja, ki so bili prežeti s trpljenjem, je z zaupanjem v Božjo voljo vdano prenašal in vse daroval Bogu, ki ga je vsega prežemal.

Pri Sv. Magdaleni in tudi pri naši skupini Vil smo ga doživljali kot dragocen Božji dar, ki ga je Bog poslal k nam, da nas duhovno bogati in v nas odpira vrelce Božjega življenja. Bil je tu, vedno na razpolago, vsakogar je sprejel kot brata ali sestro. Med nas je prinašal vedrino in zaupanje. Še na junijskem srečanju je bil z nami, maševal za nas in praznoval 40 let naše skupine. Kljub bolezni, ki mu je vidno pobirala moč, je bil za nas vedno na razpolago.

Bil je lovek velike predanosti Bogu in velik prievalec za Kristusa in njegovo Cerkev. Mnogi so v njem našli duhovno oporo in tolažbo, saj je že s svojo loveško vedrino odganjal tesnobo in strah, predvsem pa je bil prežet z Bogom.

Hvaležni smo Bogu za p. Franceta. Gospod naj mu bo dober plačnik in naj najde vedno tolažbo v Božjem oblaku.

Jože Šon, Vil Sv. Magdalena

Pater France (skrajno levo) z magdalenskimi lučkarji

BRANKO

Mnogokrat si vzamem čas za to, da si ogledam nastope na talentih, predvajanih preko youtube. Tudi tu vidim podarjene Božje darove in sem presenečen nad tem, kaj ljudje vse zmorejo. Nekdo je talentiran za petje, spet drugi za ročne spretnosti, pa za igranje.

Tu sredi med njimi srečam tebe. Ti si bil talent v naši skupini Vere in luče. Znal si se uživati v igro in recitirati svoje pesmi, v katerih si izražal svoje globoke misli. Lučkarjem je najbolj ostala v spominu igra Rdeča kapica, v kateri si nastopal kot volk. Tako nam je bila všeč, da si jo moral s Stankom večkrat ponoviti. In temu volku si vedno malo spremenil scenarij tako, da je bila vsaka predstava posebna.

Spomnim se, da sem te pri vožnji na delo večkrat srečal, ko si hodil po Ljubljanski cesti. Pri oteženi hoji si uporabljal palice, od katerih se nisi ločil. Pomagala so ti, da si prišel v cerkev obiskat svojega Boga.

Branko! Hvala ti, da si bogatil naša srečanja in letovanja. Da si z nami delil tako vesele kot tudi žalostne trenutke. Da si z nami delil svoje darove. Ti si bil naš talent! TALENT Pivške Vere in luče.

Pivški lučkarji te pogrešamo. Smo pa veseli, da imamo pri Očetu še enega lučarskega zagovornika in da si Branko, prišel domov.

Branko Merše se je pred časom preselil v večnost.

Zlatko, Pivška Vil

Branko na romanju v Brestanico
septembra 2021 ob praznovanju
50 letnice svetovne Vil

MIRANU V SLOVO

V mesecu avgustu smo se šoštanjski lu karji poslovili od našega Mirana Zagorinika. Miran je 30 let prihajal na sreanja skupaj s staršema. Vedno dobre volje in vesel vsakega posebej. Ob prihodu na sreanje se je najraje z velikim nasmeškom na obrazu rokoval z našim župnikom Jožetom Pribožičem, ob odhodu pa nam je rekel: By-by.

Pred dvema letoma se je poslovil Miranov oče, tako da sta na sreanja prihajala sama z mamo. Letos sta se prvi prijavila na letovanje na Pohorju, vendar pa je malo pred letovanjem Miran težko zbolel. Na letovanju so bili obveščeni o njegovi bolezni, tako da je bil z njimi v prošnjah pri sveti maši.

Tvoje veselje in srčnost nam bo vedno ostala v srcih.

LUČKA - glasilo gibanja Vera in luč

Izhaja štiri krat letno

Spletna stran: www.rkc.si/verainluc

Odgovorna: koordinatorica province Maruša Horvat

e-pošta: marusa.horvat@gmail.com

Ureja in oblikuje Danica Knuplež, Malečnik 231, 2229 Malečnik

e-pošta: danica.knuplez@gmail.com

tel.: 031 723 475

Tiska Tiskarna Črnčec, Pirnatova 20, 2000 Maribor

Prispevke za glasilo nakažite na račun

Društvo Vera in luč, Poljanska 5, 1000 Ljubljana

SI56-0201-0025-9607-080 (odprt pri NLB Ljubljana)

